

درباره قضای معلق و محتوم

حضرت بهاء الله

أصلي عربي

من آثار حضرت بهاء الله - مائده آسمانی، جلد 1، صفحه 61 - 63

باب پانزدهم در رضای بقضای الهی و قضای محتوم و معلق در یکی از الواح جمال مبارک میفرماید :

"... بقضایای محتومه سلطان لا یزالی راضی شده دلتنگ نباشید و ماهو المحتوم عند ربک لن یبدله شیء عما خلق بین السموات و الارض چنانچه ما بین عباد مذکور است دو اجل فرض نموده اند از برای هر شیء الاول معلق و الثانی محتوم و لیکن آنچه در این دو مقام ذکر نموده اند لا یسمن و لا یغنی بوده چه که از اصل علم الهی و حکم بالغه صمدانی محرومند الا من شاء ربک و اکثری از ناس بعدم بلوغ عرفان این دو مقام مقر و معترفند. در بیان این مطلب مثلی ذکر میشود که شاید آن جناب بحقیقت آن عارف شده ناس را بحفظ الله و قوته از آجال معلقه حفظ نمایند که شاید بنفس محتوم و عرفان او فائز شده موقن شوند. در شمع ملاحظه نمایند که مشتعل است اجل محتوم آن منتهی شدن پیه و فتیل است چه که تا این دو باقی شمع مشتعل و منیر است و چون این دو منتهی شد حتم است اطفای او و البته منطقی خواهد شد و ابدًا تغییر و تبدیل در این مقام راه ندارد آتی تقدیم نجوید و آتی تغییر نپذیرد چنانچه مشهود است و مشاهده میشود و لکن باین حتم مرزوق شود اگر آجال اکوانیه که در نفس اکوان بقدرت رحمن خلق شده اند او را اخذ نماید و فانی نسازد و این آجال نظر بعدم انقطاع قدرت کلیه الهیه بر کل شیء مشهود آمده فہنئنا لمن بلغ الی منبع العرفان و یكون فی آثار ربه لمن المتفکرین و یبلغ الی مراد الله فی کلماته فطوبی للواقفین و البالغین مثلاً همین شمع بسا میشود که بانتهای نرسیده اریاح بر او مرور مینماید و یا اسباب دیگر عما خلق منطقی میگردد و خاموش میشود چنانچه برأی العین مشاهده میشود جمیع علوم در نفس هر شیء ظاهر و مشهود چه که جمیع اشیاء کلمات تکوینیه الهیه اند و علوم الهی در

ORIGINAL

خزائن کلمات او مستور و مخزون مگر علومیکه مخصوص ذات قدم است و احدی را اطلاع بر آن ممکن نه
فسبحانه عما ینبه الیه العالمون . اگر چه در مقامی جمیع قضایای وارده محتوم بوده و خواهد بود و همان نفس
امضاء دلیل بر حتمیت است و لکن ذکر آن حال در سماء مشیت الهی باقی دیگر تا کی از جبروت مشیت
بملکوت بیان آید و از قلم تقدیر تحریر شود و این حدودات مقامیه و مراتبیه که ذکر میشود نظر بحدودات
بشریه و اسباب ملکیه است که از مشیت امکانیه خلق شده و با و راجع میشود و ما عند الله و مشیتیه مقدس
از شئونات تحدید بوده و خواهد بود "